

За рахунок цього підвищується урожайність, склад вітамінів, цукру в плодах, покращуються декоративні властивості.

На території Волинської області поширені такі сорти винограду: Ізабелла, Гарольд, Галахад, Августин, Аркадія, Лівія, Кодрянка, Ромулус, Красень, Цитронний Магарача, Мускат Голодриги, Регент, Біанка, Глаша, Елегант надранній.

Отже, виноград – це теплолюбна рослина, яка добре розмножується живцями. Дотримання умов вирощування, догляду та вдале співвідношення добрив забезпечує максимальну якість та високі врожаї виноградних культур.

Список використаних джерел

1. Коваль Н.М., Комарова Е.С., Мартьянова О.А. Настольная книга виноградаря/ Коваль Н.М., Комарова Е.С., Мартьянова О.А – К.: Урожай, 1989. – 208 с.
2. Стеценко В. М. Настольная книга виноградаря-любителя / В. М. Стеценко – Херсон : Наддніпрянська правда, 1991. – 268 с.
3. Золотов В. В. Виноград на стенах домов / В. В. Золотов – Одесса : Маяк, 1957. – 96 с.

ЕКОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИРОЩУВАННЯ ТА РОЗМНОЖЕННЯ ПРЕДСТАВНИКІВ РОДУ FICUS L.

Кньовець М. студентка IV курсу біологічного факультету

Іванців О. Я. к. пед. н., доцент кафедри ботаніки

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк

Фікус – один із самих найпоширеніших кімнатних рослин. Ця рослина відноситься до родини Тутових і в народі часто називається каучуковим деревом, так як його сік на 15% складається із зазначеної речовини. Батьківщиною фікуса є субтропічні і тропічні ліси Малайзії, південно-східній Азії і Філіппін. Відомо більше дев'ятисот видів фікуса, причому всі вони мають значні відмінності[2].

У природі фікуси можуть бути:

- чагарниками;
- деревами;
- сланкими ліанами.

Висока декоративність фікусів обумовлена розміром і габітусом цих рослин. Листя фікусів дуже різноманітні і за забарвленням, і по товщині, і за формою листової пластинки[3]. Крупнолисті види і сорти: Фікус каучуконосний (*Ficus elastica* L.), Фікус бенгальський (*Ficus benghalensis* L.), Фікус ліровидний (*Ficus lyrata* L.) прекрасно підходять для просторих залів.

Надзвичайно приваблива крона Фікуса Бенджаміна (*Ficus benjamina* L.) з спадаючим листям. Використовують в горшковій культурі, в зимових садах: Фікус крихітний (*F. Pumila* L.) і Фікус плющевидний (*Ficus hederacea* L.) як ампельні рослини і для вертикального озеленення[4]. Квітки дрібні, роздільностатеві. Суцвіття часто приймають за плоди - це порожнисті округлі або грушоподібні утворення, схожі на ягоду, з невеликим отвором нагорі[1].

Актуальність дослідження обумовлена необхідністю вивчення роду *Ficus* L., розмноження представників, особливо впливу різних типів фітогормонів, стимуляторів росту, добрив на основі сучасних досягнень біотехнології.

Мета дослідження – оцінити особливості вирощування та розмноження фікусів.

У кімнатних умовах поширені наступні види фікусів: Фікус гірський (*F. montana* L.), Фікус каучуконосний, або еластичний (*F. elastica* L.), Фікус крихітний (*F. pumila* L.), Фікус ліроподібний (*F. lyrata* L.), Фікус плющевидний (*F. hederacea* L.), Фікус притуплений (*F. retusa* L.), Фікус іржаволистний (*F. rubiginosa* L.), Фікус укорінюючийся (*F. radicans* L.), Фікус карика (*F. carica* L.), Фікус бенгальський (*F. benghalensis* L.) і ін. (*Ficus lyrata* L.). Всі вони мають однакові вимоги до утримання: необхідно берегти рослину від протягів; надмірне зволоження ґрунту може привести до загнивання корінців і основи стовбуру; необхідно захищати від прямого сонця (деякі фікуси більш світлолюбні і переносять пряме сонце, але мають потребу в легкому притіненні). Більшість видів фікусів добре розмножуються з напівздерев'янілих живців, це обумовлюється загальними закономірностями росту та розвитку рослин та їхніх частин в онтогенезі. Оптимальний строк живцювання забезпечує високий відсоток укорінення живців, найшвидше утворення та ріст коренів, пробудження бруньок, а також значну чутливість до обробки стимуляторами росту, а в подальшому більшу життєздатність рослин. Вплив стимуляторів на живці значною мірою варіює залежно від строків проведення живцювання, що пов'язано з фізіологічною готовністю пагонів, яка залежить від віку маточної рослини. Вдале поєднання оптимального строку живцювання з використанням певного стимулятора для обробки живців дає можливість отримати максимальний вихід їх укорінених з добре розвиненою кореневою системою у найкоротші строки.

Отже, фікуси - це кімнатні рослини, які добре розмножуються живцями, це обумовлюється загальними закономірностями росту та розвитку рослин, вдале поєднання фітогормонів, стимуляторів росту, добрив дає можливість отримати максимальний вихід рослин.

Список використаних джерел

1. Бібікова В. Ф. Цветоводство / Ф. В. Бібікова – М. : Вища школа, 1992. – 318 с.

2. Ботяковский И. Е. Довідник цветовода / И. Е. Ботяковский – Мінськ : Ураджай, 1985. – 208 с.
3. Воронова Н. В. Комнатное цветоводство / Н. В. Воронова , Ю. В. Овчинников ,Н. В. Цыбуля – Новосибирск : Наука, 1992. – 347 с.
4. Громов А. Н. Книга цветовода / А. Н. Громов – М. : Колос,1983. – 38 с.

СОРТОВЕ РІЗНОМАНІТТЯ КРОКУСІВ В КУЛЬТУРІ

*Губарик Н. студентка IV курсу біологічного факультету
Машевська А.С. старший викладач кафедри ботаніки,*

Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки, м. Луцьк

Серед декоративних рослин ранньовесняні цибулинні і бульбоцибулинні культури займають особливе місце, вражаючи всіх різноманітністю форм, фарб і запахом своїх квіток [5]. Цибулинні і бульбоцибульні декоративні рослини з кожним роком набувають все більшої значущості в промисловому квітникарстві та озелененні [3]. Крокуси, що володіють високою біологічною пластичністю, з успіхом вирощуються в самих різних природно-кліматичних зонах. Вони незамінні для створення весняних квітників: хороші яскравими плямами на газоні, у вигляді бордюру, уздовж доріжок і близько будівель, на тлі чагарників і дерев, в садах і парках [4].

Потенціал світового асортименту ранньовесняних культур великий і різноманітний. За даними міжнародних реєстрів відомо більше 300 видів і сортів крокусу [2]. А можливість використання їх для отримання в зимовий час квітучих рослин в оранжереях, відіграла велику роль у повсюдному поширенні.

Переважає більшість видів роду *Crocus L.* у зв'язку з їх високими декоративними властивостями знаходяться під загрозою зникнення, внаслідок їх безконтрольного використання [1]. В той же час висока атрактивність, особливі строки цвітіння (як ранньовесняного, так і осіннього) обумовлюють популярність та перспективність видів роду *Crocus L.* в декоративному квітникарстві та озелененні.

Актуальність дослідження обумовлена необхідністю вивчення вітчизняних сортів роду Крокус, їх біоморфологічних особливостей, що визначають їх декоративні властивості.

Мета роботи: Провести аналіз сортового різноманіття крокусів та виявити перспективні сорти для подальшого використання в озелененні.

Нами були встановлені такі висновки:

1. Крокус – рослина родини Ірисових. Батьківщина рослини – країни Середземномор'я, зустрічається в Середній Європі та Азії. Друга назва крокусу